

ВИДЕНИЕ ЗА ПЛАНА НА САТАНА ЗА ЦЪРКВАТА В ПОСЛЕДНОТО ВРЕМЕ

Стойки в духа зад огромна сцена, видях в гръб „велик учител“ от последното време, който проповядваше на голямо множество последователи, принадлежащи към най-различни религиозни деноминации, мъже и жени, стари и млади, заемащи различни служби и длъжности. Новият „учител“, както ми беше разкрито, подготвяше пътя за Антихрист. Проповедта му включваше сатанинския план за унищожение не само на християнството, но и на цялото човечеството.

На сцената бяха поставени специални средства за демонстрация и обясняване същността на методите (техниките) за постигане на тайно поставената цел, за която никой освен "учениците" не трябваше да знае. Методите, както ми беше открито, трябваше да бъдат приложени за възпитаване на определен религиозен тип светски хора. За тази цел, „учителят“ каза, че е необходимо първо да се отклонят душите от техния вътрешен живот по всякакъв начин, като не им се позволява да се съсредоточат в това.

За да се постигне това, достатъчно е да се прекъсне вътрешния, духовния живот на душата, нейното вътрешно общуване с Бога, така че тази душа да започне да живее външния живот.

Никога преди не съм разбирала толкова дълбоко ценността и необходимостта от вътрешния живот, така както чрез това видение. От думите на "учителя" стана ясно, че **само живото, вътрешно единение с Господа, може да ни опази от бедите в последното време.**

Стана ясно, че всички религии, призоваващи за „външно“ християнство, се намират в заблуждение.

Модният „учител“ подчерта: **"Първо, за да се постигне целта, е необходимо да се използват тези средства, към които дадената душа има слабост или наклонност, и чрез които може да се пристрасти към света.** Съблазнявайки душата по този начин да се върне към старите си грехове, можете да действате над нея по-нататък, продължи „учителят“. За тази цел е нужна платформата на такива религиозни общества, които в основата си нямат никакви духовни принципи и учението на Христос не се прилага, т.е. където душите, ставайки членове, могат да правят каквото им харесва, с други думи, да продължат с греховния си живот.

Такова поле на религиозно общество ще служи като място за привличане и улавяне на души. Това е специална нива за сортиране на подходящи души и обработката им за определена насока. Най-добрите примамки, които дават голяма възможност за привличане и превъзпитаване на душите - каза „учителят“ - са спорта, съвместното обучение по пеене и музиката, първо религиозни, за отклоняване на погледа, след това светски и най-различни други забавления, служещи за развращението им“.

Много и най-различни начини назова "учителя", показващи как да се увлекат светски настроените вярващи души, които под маската на религиозни призиви да ги отклонят от вътрешното общение с живия Христос, така че самите души да не знаят нищо за това. Аз се ужасих. **Не се и замислях, че светските развлечения, светските удоволствия и неприличното облекло в религиозните кръгове, изобщо не е само заблуда, не е само резултат от липсата на истинско разбиране за обръщението, както аз наивно предполагах, а системно разработен план на Сатана, в който под прикритието на религиозни призиви, да се отклонят душите от пътя им към намирането на живия Христос и връзката им с Него, като завинаги им се отнеме тази възможност. Тези души, изкусно и неусетно за тях самите, трябваше да бъдат прехвърлени от светските релси, на сатанинските религиозни релси и така да бъдат погубени.**

Това, което в света (например спорта) не вредеше на душите, тук, под ръководството на "учителя", служеше като средство за обработката им по специален начин. Аз чух глас в духа си, да ме пита: „Къде са опасни за човека светските занимания- в света или в религиозните кръгове?"

Отговорих: „Разбира се, голямата опасност е в религиозните кръгове, защото в света човек, слушащ гласа на съвестта си знае, че съгрешава (Римляни 2: 14-15), а в религиозните общества умело научават хората да гледат на греховното като на законно и правилно.

В света човек може да дойде до осъзнаване и да се покае, да остави всичко греховно чрез силата на Христос, а в такива религиозни кръгове човек, губи понятието за греха и злото, губи съзнаването за нуждата от покаяние и започва да смята, че то е излишно. За утвърждаването на това, че покаянието не е нужно, душата се приучава на софизма, тоест, учат я да си прави изводи въз основа на лъжливи разсъждения. За отклоняване на погледа се взима текст от Божието Слово. В този случай, за да докажат, че покаянието не е нужно и да затворят пътя на душата до живия Христос, привеждат това, че е нужна само вяра и само тя е достатъчна.

Не трябва да се прилагат никакви духовни усилия и щом човек се е покаял, не трябва пак да го прави.

Знаем, че истинската вяра от Бога е в резултат на покаяние: Матей 11:12, Д. А. 11:12.

Ослепените души, имащи в ръцете си Божието Слово, но не познаващи го, не могат да разбират духовно и така те се заблуждават, като приемат тази "нова вяра", която изключва (не признава) авторитета на Христос и Неговото учение! Душите идват в това състояние чрез приобщаването към светския дух. Незабележимо и умело, примирявайки ги с греха, като им се отнема разбирането за него, те биват приобщавани към чужд дух. Затваряйки им нуждата от пълно покаяние, така им се отнема и възможността за спасението. Но тези души си въобразяват, че са спасени без да са преживяли истинското покаяние и обръщение, понеже са членове на някоя религиозна общност.“

Гласът ми отговори: "Правилно разсъждаваш!" Продължих да слушам какво казваше и правеше "учителят". Сега на сцената се появи приспособление, подобно на тези за молитва в католическата църква, където човек, коленичил на мека табуретка, може да сложи челото си на мека подложка. Разликата беше, че тук имаше меки подложки и около слепоочията. След като постави там човек на молитва, "учителят" започна да демонстрира своята проповед. И трите подложки бяха пуснати в движение и започнаха меко да притискат челото и слепоочията на човека, стискайки все по-силно главата му.

„Това е нагледен пример - каза "учителят", как да удряме на едно място човешкото мислене, докато човека приеме направеното му внушение, тоест, докато той не приеме мисленето на друг, убеждението на друг за свое!

Необходимо е да преубедим човешкия ум насилствено, за да го принудим да приеме нашето „учение“. За това е нужно да се парализира самостоятелността на човешкото мислене и прекратявайки личното, живо общение на душата с Бога, да се накара тя да приеме пред Него външното мъртво отношение, което ние искаме ”.

Треперех от ужас. Ясно беше, че уловената като жертва душа, окончателно я отклоняват от Бога. Човекът на сцената все още правеше конвулсивни опити с главата си, за да се освободи и да дойде на себе си, т.е. да възвърне свободното си мислене. Сега това беше напразно, подложките стискаха толкова силно главата му, че за освобождаване не ставаше и дума, а краката му се оказаха вързани, т.е. душата вече бе лишена от духовния си път. В това си състояние човекът беше роб на своя "учител" и живото общение с Христос беше невъзможно за него.

Тогава "учителят" се обърна към последователите си и ги попита какво е постигнал, привличайки душите към себе си и работейки над мисленето на човека, принуждавайки го да поеме религиозно- светската посока.

Един от учениците му се изправи и му отговори: **„Първо човека си позволява да се съблазни чрез светските удоволствия, земното, светското благополучие във всяко отношение е приятно за него и той тайно се радва, че чрез това учение получава религиозно оправдание за греховното и светското. Примирен със състоянието на постоянни компромиси и лъжи, човека може свободно да продължи да живее с него и при това да се смята за християнин. "Новата вяра" трябва да му разкрие новия „бог“ на любовта, който покрива всички престъпления, прощава всички грехове. В същото време е необходимо да се внуши на човека вярата в това, че е съвършено безразлично как той живее- като така на него му се дава свободата да съгрешава.**

Също така, нужно е да се разруши разбирането му на Божието Слово, тоест, че Бог е Любов и приема всеки покаяващ се грешник заради жертвата на Голгота, т.е. грешника, който се решава да остави греха. **После, под ръководството на определен „специален учител“, човека се приучава не само на спорт, пеене, музика и т. н., но той се подчинява на този „учител“ и се научава механично да изпълнява неговата воля, а не своята воля, приемайки неговия „дух и насока“.** Така човекът, под влиянието на "учителя" си, става инструмент в ръцете му. Без всичко това е невъзможно той да бъде воден по-нататък в тази програма. Това е целта на първото ни постигане. Всичко трябва да бъде внимателно обмислено и финно проведено в живота му.

Волята на човека, който вече си е позволил да излезе от състоянието на вътрешния живот, е вече парализирана от чуждата воля и той живее един външен живот. В това си състояние той няма живото общение с Бога. Пътят към вътрешния живот, към осъзнаването на своята личност и към разграничаването на доброто от греха, е прекъснат. На човека му е било предложено едно или друго развлечение, което го е отстранило от вътрешния живот и от Христос, като в същото време той е бил занимаван с разговори за Христос, за отклоняване на погледа. След това ние трябва окончателно да преобърнем неговото мислене в желаната от нас посока, за да разсъждава и има убежденията, които ние искаме. Така човека престава да живее духовния си живот и започва несъзнателно да живее чужд, външен живот. Той умира духовно.

„Учителят“ беше много доволен от отговора на своя ученик и каза, че той е узрял до степен на учител, и го изпрати да работи по тази програма. В това време, подложения на демонстрация човек се опитваше трескаво да вдигне ръце, за да се освободи. Появи се черен дух, който човекът не виждаше и му каза: "О, приятелю! Просто бъди спокоен, ти си потопен в Божията любов!" Нещастният човек вярваше на Сатана, той вече не различаваше Божия глас от сатанинския.

Тогава към мен дойде глас от Небето: "Какво направиха тези сатанисти с човека?" Аз отговорих: „Преди всичко, те духовно го обезличиха (унищожиха в него личността му), той беше лишен от духовната индивидуалност, дадена му от Господа, лишиха го от волята му и поробвайки го, духовно го хвърлиха в ада. Губейки духовното, физическият живот на човека губи цялата си стойност и високата си цел. В това си състояние той смята грехът и злото за добро, страстите и похотите си за нормално проявление на характера, и като отрича живия Христос, смята себе си за християнин! Общението с Бога е изгубено - човекът влезе в общение със Сатана!"

Страдание обхвана сърцето ми. Да видя хората, погиващи не в света, нито в открити престъпления, а в религиозните кръгове, при това уверени за спасението си, беше потресаващо! В това време, пред сцената останаха „специалните ученици“ на този „учител“.

Той продължи речта си към тях, посочвайки същото устройство като това, в което мъжът беше показан, но с по-големи размери и с тази разлика, че тук и отстрани бяха прикрепени големи кожени възглавници, които също се движеха и притиснаха все повече, като лишаваха от всякаква възможност за движение този, който беше поставен в него.

То беше построено за християнските общности!

Както привеждаха отделният човек до абсолютно послушание, така и цели църкви бяха доведени до подчинение на това учение, към състояние на унищожение, което се наричаше върхът на техните постижения. (Моля, разбирайте нещата духовно.)

Обхвана ме такъв ужас, че извиках вътре в себе си към Господа:

"Нима Ти ще дадеш Своите деца в жертва на Сатана?"

Гласът от Небето ми отговори: "Моите овце Ме слушат и след чужд не вървят." (Йоан 10:3-5) „Който Ми е верен до смърт, ще му дам венеца на живота.“ (Откровение 2:10)

„Значи-възкликнах аз, **едно е спасението- да викаме към Теб, да Ти се доверяваме и да Ти се предаваме, скъпи Исусе!**“

Множество гласове от Небето отговориха: "Агнето победи всичко!"

Укрепена духовно с тези думи, аз отново продължих да наблюдавам плана на Сатана.

„Учителят“ продължи речта си открито и нагло, посвещавайки „учениците“ си в тайните на своето учение. Той обясняваше:

"Както физическото тяло на Христос някога беше измъчвано, така и сега е необходимо да измъчваме и убиваме Неговото духовно тяло, Неговата истинска Църква. **Да забиваме гвоздеи в духовното тяло на Христос означава, да привеждаме отделни членове на тази жива Църква в духовна смърт.** Трябва да забием безброй гвоздеи, колкото повече, толкова по-добре. **Да бием Христос по бузите, означава, лъжливо да опозорим и очерним верните Му последователи, които вървят по кръстния път на себеотричането, унижавайки ги с най-долни клевети.** Онези, които опозоряват истинските ученици на Христос, са наши приятели! "

Тогава един от „учениците“ му стана и попита: "Наистина ли са необходими религиозните кръгове и религиозната реклама за тази цел? Не можем ли открито да вървим срещу Христос и Неговите ученици?"

„Учителят“ се засмя: "Религиозните кръгове са ни нужни, за да уловим и парализираме истинските и силните души в Христос". Той ставаше все по-ожесточен. Сатанинският дух говореше все по-ясно в него.

„Разберете - каза той - в последното време всичко в общия и отделния живот на хората се свежда до едно тяхно решение: за живия Христос или срещу живия Христос!

Християнските организации не виждат и не разбират сериозността на момента и се грижат една друга, унищожавайки силата на християнството чрез тяхното разединение! Трябва да използваме това враждебно отношение и да го насочим към истинските ученици на Христос. Това са онези, които не смесват Христовия Дух със светския и силно се борят срещу греха във всичките му проявления.

Християните, които са се приобщили към света, са поробени от светския дух (спорт, мода, различни традиции и т. н.), са духовно безсилни и не са страшни за нас. Нямайки силата на Духа, дори външно да изповядват Христос в живота си, те не могат да стоят за Него и истината до смърт. Така че, нашата програма е, с примамки да отвлечем и отклоним душите от Христос, да ги хванем в своя обръч и да им подкладим склонност да смесват светското с духовното, докато те самите не отъждествят светския дух с Христовия Дух, изгубвайки различаването-на истината от лъжата и на доброто от злото.

Концепцията за духовното и духовния живот ще бъде внимателно изтрита в умът им, и смесването на греховното с християнското ще бъде толкова дълбоко, че те няма да могат да се събудят духовно и да се обърнат към Христос. Тези души ще си въобразяват, че са истински вярващи, но в действителност ще са обърнати от нас към Антихрист. Ние така добре ще покрием истината на Евангелието с нашето учение, че те дори няма да мислят, че са в мрежите на антихристиянството. Ще говорим с тях за Христос, няма да отричаме Евангелието, но в същото време няма да пропуснем нито една възможност да ги отклоним от пътя за намирането на живия Христос.

Занимавайки възрастните като децата с хубави „играчки“, подходящи за възраста, вкуса и интереса им, ние ще ги отклоним от живия Христос по нашият път. **Вместо с истинската същност на Христовото учение, ние ще ги храним с човешките учения и ще ги отбием от вкуса и разбирането на Евангелието.** Когато те се утвърдят в греха под покривалото на християнството, тогава нашата цел е постигната.

Ние ще разпъваме и убиваме духовното тяло на Христос, стремейки се да унищожим целия Му план за спасението.

Ще съблазняваме Христовата Църква с греха, ще я примамим да се приобщи към света, ще я заставим да се откаже от заповедите на Христос (Лука 14:33) и ще я научим да смесва светлината с тъмнината, истината с лъжата. **Ще научим християните на идолопоклонство чрез различните страсти в сърцето им, ще ги накараме да се покланят на собственото си тяло (аз), понеже това изкушение е най-близкото и тук е най-лесно да хванем човека. Ще отклоним хората от вътрешният им живот, ще ги съблазним със земното благополучие и ще изстръгнем от тях всяка грижа за това, да търсят и да намерят живия Христос. Като извратим всичко чисто християнско, с християнски думи на устата ни, ние ще ги отклоним от Христос.**

Христос, като Божий Син, е могъл да изтърпи цялото мъчение, разпятието и смъртта, но Неговата Голгота ще избледнее пред тази, втората, когато ние ще обезобразим духовния образ на Неговата Църква и ще я накараме да се гърчи върху духовния кръст на поробването. Това изтезание ще надмине цялото Христово мъчение на Голгота. Ние ще унищожим целта на първата Голгота, ще унищожим живата Църква на Христос! Първата Голгота е била на едно място, а на втората ние ще накараме Христос, в лицето на Неговата жива Църква, да страда по цялата Земя.“

В този момент се появи Сатана и всички демони с него се кикотеха в злорадство и сатанинско удовлетворение, че неговият слуга е решил да съблазни вярващите толкова финно, като първо ги приобщи към светския дух чрез най-различни забавления и удоволствия. "Ти не си учител, а велик съблазнител!", каза му Сатана. И всички се закикотиха отново. Аз бях в трепет и страх. Никога преди не съм разбирала с такава острота целия ужас за християните от това, че те смесват Христовия Дух със светския и правят компромиси, като така отстъпват на Сатана и греха.

Целият живот на човечеството се разкри пред мен в една нужда за всички, без разлика: да се покаят за греховния си живот и истински да се обърнат към живия Христос, като имат с Него истинско и живо общение. Пред духовния ми поглед изчезнаха всички човешки стени, разделящи на Земята всички църковни общности и деноминации и се разкри едно единствено духовно мерило- **Божие!**

ЗА ЖИВИЯ ХРИСТОС ИЛИ СРЕЩУ ЖИВИЯ ХРИСТОС!

Това мерило премина духовно през всички слоеве на човечеството, през всичките му църковни организации. Оказа се, че покривите на религиозните организации крият под себе си и приятели и врагове на Христос! **В християнските общности имаше хора, които обичаха греха и такива, които го мразеха, като вторите бяха по-малко на брой. Такова смесване на чистите Христови души с нечистите ги заразяваше с греха чрез общението с тях.**

На Голгота е извършена пълната победа на живия Христос и сатанинският план за втората Голгота е само мечта на Антихрист, която ще бъде унищожена. **Само вярващите, които сами позволяват да бъдат уловени, измамени и заблудени, които правят компромиси и омърсяват чистотата на Христовия Дух, ги заплашва опасност и гибел.**

Пред очите ми се разкри духовно необикновена гледка- навсякъде по Земята, **жадните за Христос и обичащите Го хора, без да спорят заради човешки мнения и индивидуално разбиране, започнаха да се обединяват в Дух и истина, заедно да посрещнат възкръсналия**

Христос, идващ за тях! Това бяха светли души, умили дрехите си в кръвта на Агнето, за да следват Него, тези, които истински са се покаяли и новородили свише от вода и Дух (Йоан 3:5), за да влязат в Божието царство. Нито църкви, нито деноминации бяха спасили тези души, но Самият Агнец - живият Христос!

Спасението на хората не зависи от църквата или деноминацията, а от личното им отношение към Христовата жертва на Голгота, в зависимост от това дали те са се покаяли и обърнали гръб на греховете си.

Християни, всеки от нас трябва да се провери вътрешно: дали не е влязла по незабележим начин тази отровна зараза, за която се говори в това видение и в неговия живот?! Необходимо е да анализирате безпристрастно, строго и спокойно вътрешното си състояние: има ли в него смесване на Христовия Дух със светския дух, на истината с лъжата, светлината с тъмнина?

Защото Христос ни е казал:

„Понеже си опазил Моята заповед да издържаш, то Аз ще опазя тебе от часа на изпитанието, което ще дойде върху цялата вселена да изпита онези, които живеят по Земята.“(Откровение 3:10)

Превод: Светлина за теб